

pe. Be. 587/22
(03.4)Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

31.01. '24

Broj: S1 3 U 042757 22 U
Sarajevo, 24.01.2024. godine

PRIM. JENOS			
Broj	Prilog	Redni	Broj
VS-03	13-1	91	22

Sud Bosne i Hercegovine u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja „Radić Company“ d.o.o. Jajce, zastupan po Vila Nerminu, advokatu iz Sarajeva, protiv zaključka broj: JN2-03-07-1-587-10/22 godine od 17.03.2022. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10 b, Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 24.01.2024. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim zaključkom tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj i datum kao u uvodu ove presude, odbijena je žalba ponuđača Radić Company d.o.o. Jajce, zbog nedostatka aktivne legitimacije za vođenje upravnog spora. Stavkom 2. citiranog zaključka odlučeno je da će se o zahtjevu za povrat uplaćenih sredstava za pokretnje žalbenog postupka odličiti posebnim zaključkom.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj ukazuje, da je pobijani zaključak nezakonit i nepravilan, jer su istim povrijeđene osnove odredbe Zakona o javnim nabavkama BiH i temeljna načela, na kojima se isti zasniva. Tužitelj smatra, da su stavovi tuženog izneseni u pobijanom zaključku odraz nepoštovanja načela nediskriminacije jednakog tretmana ponuđača u postupku javne nabavke, zbog čega tužitelj predlaže da postupajući sud usvoji ovu tužbu, te poništi zaključak tuženog organa. Ovo iz razloga, što je tuženi organ u svom obrazloženju naveo, da polazeći od toga, da je nesporno da žalitelj, a sada tužitelj nije podnio prihvatljivu ponudu (a da pri tome navedenu ocjenu o neprihvatljivosti njegove ponude nije niti osporio podnesenim žalbenim navodima, pa se s tim u vezi složio sa istom), to tuženi organ ocjenjuje, da s obzirom na činjenicu, da žalitelj nije podnio valjanu ponudu, da se ne

može ocijeniti, da je ispunio preduvjete za pokretanje postupka za pravnu zaštitu u predmetnom smislu, kako to propisuje odredba člana 97. Zakona o javnim nabavkama. Tuženi smatra kako žalitelj, a sada tužitelj nije dokazao ili barem učinio vjerovatnim postojanje činjenica i okolnosti na kojima zasniva postojanje pravnog interesa za podnošenje žalbe u konkretnom slučaju, kao uobičajenog sredstva zaštite prava i pravnog interesa nezadovoljnog žalitelja. Ukoliko mu je takvim izborom prouzrokovana šteta ili mu je ugrožen njegov pravni interes. Osnovni princip, koji se tokom provođenja postupka javne nabavke mora obezbijediti je princip nediskriminacije, odnosno princip jednakog tretmana svih ponuđača u postupku javne nabavke. Konkretno, ovaj princip pretpostavlja jednakost ugovornog organa u postupanju prema svakom pojedinom ponuđaču. Iz toga dalje izvodimo zaključak, da ugovorni organ, prilikom provođenja postupka javne nabavke, na sve ponuđače mora primjeniti iste kriterije, odnosno prema svakom ponuđaču se odnositi na isti način, ne favorizujući bilo kojeg od njih primjenom blažih kriterija. Stoga tužitelj zaključuje, da iz ovog razloga, svakom ponuđaču, pa i tužitelju u konkretnom slučaju, mora biti dopušteno i omogućeno, bez obzira na status njegove ponude, da osporava zakonitost postupanja ugovornog organa u odnosu na drugog ponuđača, ukoliko je u odnosu na njega primjenio drugačije kriterije i tako povrijedio osnovno načelo. Pri tome tužitelj citira naučne radove iz oblasti primjene zakona o javnim nabavkama i međunarodne standarde. Konačno predlaže da se tužba uvaži i pobijani zaključak poništi uz naknadu troškova upravnog spora.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ Općina Jajce, kao ugovorni organ nakon otvorenog postupka javne nabavke: Proširenja sistema javne rasvjete na poručju Općine Jajce, donjelo odluku o izboru najpovoljnijeg ponuditelja. Protiv navedenog zaključka tužitelj je izjavio žalbu, koja je pobijanim zaključkom tuženog odbačena zbog nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja. Ovako je odlučio tuženi organ, jer je tokom postupka, koji je prethodio donošenju konačnog upravnog akta na provedene dokaze primjenio odredbu čl. Zakona o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), propisano je da žalbu može podnijeti svaki privredni subjekt, koji ima ili je imao interes za dodjelu ugovora o javnoj nabavci i koji učini vjerovatnim, da je bila ili je u konkretnom postupku javne nabavke mogla biti prouzrokovana šteta, zbog postupanja ugovornog tijela, a koje se u žalbi navodi kao povreda ovoga zakona i podzakonskih akata od strane ugovornog tijela u postupku javne nabavke. Tuženi je ovako postupio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je utvrdio da tužitelj nije dostavio svoju ponudu u skladu sa odredbama tenderske dokumentacije. Ovu činjenicu tužitelj nije osporavao, niti kod prigovora uloženog ugovornom organu, niti u žalbi koju je uložio na izbor najpovoljnijeg ponuđača, što sve ukazuje na nepostojanje interesa za konkretan posao.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Odredbom člana 97. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) propisano je, da žalbu može podnijeti svaki privredni subjekt, koji ima ili je imao interes za dodjelu ugovora o javnoj nabavci i koji učini vjerojatnim, da je bila ili je u konkretnom postupku javne nabavke mogla biti prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog tijela, a koje se u žalbi navodi, kao povreda ovoga zakona i podzakonskih akata od strane ugovornog tijela u postupku javne nabavke. Tužitelj ne spori činjenicu, da njegova prijava na predmetnu javnu nabavku nije sačinjena sukladno odredbama tenderske dokumentacije, a pravilnim tumačenjem odredbe čl. 97. Zakona o javnim nabavkama, po ocjeni ovog upravnog vijeća, pravilno je tuženi postupio kada je osporenim zaključkom odbacio žalbu tužitelja zbog nedostatka aktivne legitimacije tužitelja. Ovo iz razloga, što je citiranim člankom propisano kumulativno ispunjenje dva uslova, koji se odnose na postojanje pravnog interesa i mogućnost prouzrokovanja štete. Dakle, da bi žalitelj, a sada tužitelj, uopšte mogao izjaviti žalbu, morao je prethodno dokazati postojanje pravnog interesa. Međutim, iz spisa predmeta prozilazi, a što ni sam tužitelj ne dovodi upitanje, da ponuda tužitelja nije sačinjena u skladu sa tenderskom dokumentacijom. Ovo, van razumne sumnje upućuje na zaključak da tužitelj nema stvarni-faktički pravni interes za učestvovanjem u predmetnoj javnoj nabavci. Nadalje, ispunjenje daljnjeg uvijeta iz čl. 97. Zakona o javnim nabavkama BiH, koja mora kumulativno biti ispunjena sa ranijim uvijetom jeste postojanje štete koja je nastupila ili je mogla nastupiti. Zakonodavac je propisivanjem člana 97. Zakona pravni interes podnosioca žalbe vezao za štetu, jer privredni subjekt koji izjavljuje žalbu ima pravni interes onda kada učini vjerovatnim, da mu je šteta nastupila ili je mogla nastupiti. Shodno tome, ispravna je odluka tuženog, da nije dovoljno da se žalitelj pozove na nastanak štete već da bi to trebalo i dokazati na način da u žalbi navede, koje su to okolnosti zbog kojih smatra da mu je već nastala šteta ili da bi mu nastala, te da sve potkrijepi relevantnim dokazima.

U skladu sa navedenim, a imajući i u vidu praksu Suda Bosne i Hercegovine, ovo vijeće se poziva na pravno stanovište zauzeto u presudi ovog suda broj S1 3 U 033957 19 U od 06. 04. 2021. godine, u kojoj se navodi: „U skladu sa citiranom odredbom, po ocjeni ovog upravnog vijeća, pravilno je tužena postupila, kada je osporenim zaključkom odbacila žalbu tužitelja iz razloga nedostatka aktivne legitimacije. Naime, ovo iz razloga što iz spisa predmeta proizilazi da tužitelj nije ponudio prihvatljivu ponudu, odnosno da je njegova ponuda ocijenjena kao neprihvatljiva, a iz samog sadržaja žalbe, proizilazi da tužitelj tu činjenicu nije osporavao u svojoj žalbi, već isključivo ponudu prvorangiranog ponuđača. Dakle, imajući u vidu navedeno, tužitelj u konkretnom slučaju nije dokazao postojanje pravnog interesa za izavljtvanje žalbe u smislu citirane odredbe člana 97. Zakona“

Stoga je zaključak sudskog vijeća, da je osporeni zaključak donesen pravilnom primjenom materijalnog propisa i u skladu sa odredbom člana 233. stav 2. i člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16). Citirana zakonska odredba propisuje da je drugostepeni organ dužan odgovoriti na sve navode iz žalbe žalitelja, te propisuje šta sve treba da sadrži obrazloženje rješenja tj. zaključka i to: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene

dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Slijedom navedenog, primjenom odredbi člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, Sud je donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Kijana Lalović

